

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92667/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Аранђеловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Трећег основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда Прр 179/21, на седници одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Трећег основног суда у Београду Прр 179/21, **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Други основни суд у Београду.

Образложење

Тужилца је 14.07.2021. године, поднела тужбу Трећем основном суду у Београду, ради обавезивања тужене да исплати тужилци на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року утврђеном решењем Трећег основног суда у Београду Р4П 180/2020 од 31.05.2021. године, износ од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом, као и да накнади трошкове парничног поступка.

Трећи основни суд у Београду, уз допис Прр 179/21 од 29.07.2021. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео, да је поступак у овом предмету покренут ради новчаног обештећења због утврђене повреде права на суђење у разумном року у поступку који се води пред тим судом у предмету П 388/2016.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда, представља оправдан разлог, који је од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић